

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 16. mai 1946.

Nr. 18

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristarif fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 11. mai:

Nordavind og kaldt vær hemmer fisket.

En sterk nordlig luftstrøm med kjølig vær hemmet fisket fra Vestlandet og nordover i uken som endte 11. mai. På Sørlandet derimot, var værforholdene bra. Vårtorskefisket i Finnmark gir fremdeles bra fangster, men fisket er delvis hindret av agnmangel. Værforholdene bevirket at det gikk tregt med sildefisket overalt. På Møre tok linefisket på Botnane seg godt opp mot slutten av uken. Bankfisket går sin gang. De fleste håbrandfiskere har nå forlagt driften til Revet, hvor der er bra med fisk. Makrellfisket har enkelte dager gitt bra drivgarnsfangster, men alt i alt er utbyttet meget ujevnt og nærmest dårlig.

Vårtorskefisket i Finnmark.

Der foreligger nå kvantumsoppgave fra Finnmark for uken som endte 4. mai, da det ble oppfisket 1703 tonn torsk. I alt er der fisket 4368 tonn torsk, hvorav i Østfinnmark 3896 tonn. Av fylkets torskeparti er der hengt 2789, saltet 1353, anvendt fersk 192, anvendt til ferskfilet 34 tonn, tilvirket 1012 hl damptran og levert 577 hl lever til annen tran. I fisket deltok den 4. mai 434 fartøyer med 1612 fiskere. Der var frammøtt 38 fiskekjøpere på land, 1 kjøpefartøy, 5 produksjonslag, 9 selvprodusenter og 8 trandamperier, hvorav i Østfinnmark 366 fartøyer, 1353 fiskere, 26 landkjøpere, 4 damperier og samtlige øvrige kjøpere. Ved siden av torsk er der fisket 342 tonn hyse, hvorav hengt 219 tonn, samt fisket noe sei, kveite, steinbit etc.

Fangstmeldingene fra Finnmark i uken til 11. mai er sparsomme og lite å bygge på. Eksempelvis kan nevntes at der fredag for Båtsfjord ble tatt 3000—10 000—6000 kg på linesjødragere, 1000—2000—1400 kg på linesjarker, halvparten var hyse. For Mehamn hadde sjødragere gjennomsnittlig 2500 kg. Der var stormhindring.

Sildefisket.

Fra Troms meldes at det har foregått et spredt og mindre sildefiske, blant annet i Bjarkøy og i Sørreisa. I ukens løp ble der opptatt vel 3000 hl. Der hersker stor agnmangel i Troms og Nord-Norge for øvrig.

Småsildfisket i Tysfjord er avsluttet. Brukene er gått hjem og har hengt opp nøtene.

I Vikna i Nord-Trøndelag gikk det også tregt med sildefisket. Det kalde vær bærer skylden. I ukens løp ble det opptatt 3300 hl, hvorav 2100 hl storsild, 1000 hl fetsild 14—16 stk. pr. kg og 200 hl storfallen småsild, som alt er solgt til agn (frysing). Fangstene fordeler seg på flere små snurpe- og landsteng.

I Sør-Trøndelag har sildefisket vært helt svart i siste uke. Nordavindskuling og kaldt vær har hindret. Der ble imidlertid opptatt 3100 hl småsild i Stjørna av steng som var satt i uken til 4. mai. Disse er nå tømte. Alt ble levert til sildolje.

Møre og Romsdal: I siste uke har det vært smått med sildefisket på Nordmøre og Sunnmøre,

men til dels bra i Romsdal. Der ble i ukens løp stengt 400 hl småsild i Tingvold på Nordmøre og 300 hl i Volda på Sunnmøre. I Romsdal ble det stengt 1000 hl i Isfjorden, 500 hl i Langfjorden, 350 hl i Julsundet i Fræna. Sildens størrelse er overalt 20—79 stk. pr. kg. Fra Romsdal, hvor silden i Isfjorden har vist et fettinnhold på opptil 7 pst. er der levert 200 hl til hermetikk, men det meste av fangstene leveres til sildoljeindustrien og en og annen liten slump til agn for å bøte på agnmangelen.

Sogn og Fjordane: Der kastes fortsatt småsild i Ytre Sunnfjord og Sogn, således i Askvold, Solund og Gulen. I ukens løp har der alt i alt vært stengt rundt om 3000 hl, som er levert til sildolje.

Hordaland: Det kalde vær har nærmest gjort en slutt på foregående ukes gode fiske. I siste uke ble det tils. bare stengt rundt om 1000 hl forfangstsild. Fangstplassene ligger i samme område som før — strekningen Fjell—Fitjar.

På **Sørlandet** er det nå mer stille med sildefisket, men en og annen driver får fremdeles noen fangster. Der er nå sluttet avtale om pris for levering til frysing. Tilsammen regner en med at der under dette fiske er tatt 7500 hl sild på strekningen Langesundsfjorden—Flekkefjord. Silden er som nevnt tidligere storfallen — 5—6 stykker på kiloen og begynner nå å bli fetere.

Bankfisket.

Fra Ålesund opplyses at det fortsatt tas pene fangster på Haltenbanken, men været har genert noe.

For øvrig opplyses det fra Ålesund at driften på kystbanken Botane ble opptatt i slutten av siste uke. Der ble tatt gode fangster på opptil 5—6000 kg rund fisk og 1200 kg kveite på turen. Kveiten var til dels småfallen.

Om fisket på Møre (inklusive bankfisket) opplyses at det i ukens løp ble ilandbrakt 103 tonn fisk. Av dette var 11 tonn torsk, 3,8 tonn sei, 42 tonn lange, 31 tonn brosme, 7 tonn hyse, 4,7 tonn kveite samt mindre mengder av andre fiskeslag. Seisnurpefisket på Gripfeltet var hindret av været.

Fra **Måløy** meldes det om bra fiske utor kysten. I siste uke ble der innbrakt blant annet 10 tonn torsk, 4 tonn sei, 7 tonn lange, 18 tonn brosme, 2,3 tonn hyse, 1,7 tonn kveite og dessuten skaldyr.

Fra **Trømsø** meldes at agnmangelen legger en død hånd på fisket. I løpet av siste uke ble der tilført 83,5 tonn fisk, hvorav nevnes 62 tonn torsk, 5

tonn brosme, 2 tonn hyse, 5 tonn kveite og 9 tonn steinbit. Det vesentlige av torsken er blitt tilført fra Finnmark.

Om **Bjørnøfisket** opplyses at de første linefiskefartøyer vil avgå i slutten av denne måned.

Håbrandfisket.

De fleste av håbrandkutterne har nå forlagt driften fra Tampen til Revet, hvor der er bedre med fisk. I siste uke kom det inn til Bergen 18 håbrandfartøyer med samlet fangst på 133.000 kg fordelt på enkeltfangster på 1400 til 14 000 kg. Det går tregt med omsetningen av håbrand. Det går omlag 100 tonn pr. uke til Tyskland, men fra belgisk og fransk side har det vært få kjøpeordres den senere tid. For tiden ligger der mange håbrandfiskere inne og venter på tørt til å gå ut. Der fiskes med andre ord med skiftordning. For tiden er omlag 50 fartøyer klar til å delta.

Makrellfisket.

På **Sørlandet** har det vært utseiling for makrelldriverne hver dag, men på feltene for Egersund og Haugesund har det vært flere dagers landligge. De dager flåten har vært ute på alle felt, har det vist seg at fangstene gjennomgående har vært størst og best for Utsira. På **Sørlandet** og i Langesunds- og Fredrikstaddistriktene har fisket imidlertid vært meget smått og ujevnt. I de to sistnevnte distrikter i særdeleshet meget dårlig. Fangstmengden av makrell hittil kan settes til 600 tonn, hvorav 400 tonn i siste uke. Utbyttet må med andre ord sis å være meget lite tilfredsstillende.

Selfangsten.

Siste **Møreskute** er hjemkommet fra Vesterisen. Det var **Flemsøy** med 2000 dyr. Samlet fangst for 10 Møreskuter er dermed 18 300 dyr. Det er meningen at samtlige 10 Møreskuter skal til Danmarkstredet på selfangst og samtidig utrunder fartøylene seg for håkjerringfiske. Avgang finner sted i slutten av måneden.

Samtlige **Nordnorske selfangere** er hjemkommet fra første tur. Det er 2 båter fra Nordisen med 2400 og 2500 dyr og 5 båter fra Vesterisen, hvorav 3 med 2000 dyr hver og en med 1600 dyr.

De bør

sikre Dem en annonse i »Fiskets Gang«. De kan bare få plass på omslaget. Plassen er derfor begrenset.

Litt av hvert.

Kringkasting for fiskerierinteresserte. 23. mai kl. 19.30—19.50: »Brisling og brislingundersøkelse« ved styrer Paul Bjerkan.

31. mai kl. 19.30—19.50: »Foran årets brislingfiske« — en orientering ved formannen i Brislingfiskernes Landslag, Johs. Haktorson.

Forsikring av fiskeredskaper er aktuelt også i Sverige. Statsråd Sträng har kalt inn 5 sakkyndige som skal utrede spørsmålet. De forslag som er kommet inn tidligere, har ikke vært helt tilfredsstillende sier statsråden i følge »Svenska Vestkustfiskaren«, og saken må derfor utredes. Det er nok sannsynlig at staten må yte en viss støtte til en slik forsikring, uttaler han til slutt.

»Fiskets Gang« gjengir i dette nummer dokumentene fra den store internasjonale fiskerikonferanse i London. Saken er for tiden gjenstand for stor oppmerksomhet i den utenlandske fagpresse.

Også for fiskeriene har dette første året etter frigjøringen vært meget av et venteår. Så avhengige som vi er av våre eksportmarkeder, er det også helt rimelig at situasjonen ennå er usikker, men en ting synes å ha festnet seg: håpet om og troen på at fiskeriene i løpet av kort tid vil stabilisere seg som en full og levedyktig næringsvei.

Brislingfisket kan begynne 6. juni. Representanter for Brislingfiskernes Landslag og Notfiskarsam-

skipnaden har hatt møte med representanter for hermetikk-industrien for å orientere seg om utsiktene for nedleggingen av årets brislingproduksjon.

Etter hva bladet »Fiskaren« får vite, opplyste representantene for industrien at det lå bra til rette med nedlegging av et vanlig brislingkvantum. Man hadde enten fått eller sikret seg de nødvendige råstoffer til nedleggingen.

Man drøftet også spørsmålet om fisketid, og det ble fastsatt at fisket kan ta til 6. juni kl. 12. Forutsetningen er at det i god tid på forhånd blir fastsatt en brislingpris fiskerne kan være tjent med.

Dirigert verdenshandel. Under overskriften Den internasjonale regulering av eksporten av fiskevarer redegjør fiskeriutsending Nils Jangaard i »Norges Utenriks-handel« for det såkalte Combined Food Board. Combined Food Board ble i likhet med Combined Produktion and Resources Board og Combined Raw Materials Board opprettet under krigen for å kontrollere og koordinere all produksjon så den kunne tjene de forente nasjoners krigsformål og sikre best mulig fordeling av varene til nasjonenes sivile forbruk. Disse Boards ble opprettet av de 3 største allierte Vestmakter, De forente stater, England og Kanada, med sete i Washington.

Etter krigen begynte straks avviklingen av de mest typiske krigsreguleringer, mens etterkrigsreguleringene ble fordelt på andre organer og fortsatt. Combined Food Board fortsetter imidlertid sin virksomhet, foreløpig til 30. juni 1946, men meget tyder på at dette Board vil bli forlangt opprettholdt enda lenger.

Under Combined Food Board hører en rekke forskjellige bransjekomiteer, således Committee on Fisheries som omfatter saltfisk, klippfisk og fiskehermetikk, og Committee on Oils and Fats som omfatter hvalolje og sildolje, samt Committee

Rapport nr. 14 om torskfisket pr. 11/5 1946.

Distrikt	Ukefangst	Kg. fisk pr.		Tranprosent	Antall fiskefark.	Antall mann	Totalfangst tonn	Anvendelse				Damptran hl.	Lever til annen tran hl.	Rogn	
		100 stk. fisk sløyd	Hl. lever					Hengt tonn	Saltet tonn	Fersk tonn	Filet tonn			Saltet hl.	Fersk m.m. hl.
Finnmark vinterfiske	—	—	—	—	—	—	916	76	642	198	—	11	9) —	155	148
— «— vårfisket.	6) 1703	250—325	1100—1200	—	12) 434	1612	4368	3) 2789	1353	192	34	1012	577	—	—
Troms	—	—	—	—	—	—	12343	349	9366	2499	129	4878	2082	—	2312
Lofotens opps.d....	—	—	—	—	—	—	11) 128769	7) 39711	7) 77690	6974	8) 4059	77204	—	7) 54171	9488
Lofoten forøvrig	—	—	—	—	—	—	20072	3867	11824	4242	139	11103	—	7138	4172
Vesterålen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Helgeland-Salten...	—	—	—	—	—	—	722	152	48	504	18	474	12	114	242
Nord-Trøndelag	—	—	—	—	—	—	301	1	1	299	—	107	10) —	119	146
Sør-Trøndelag	—	—	—	—	—	—	1925	—	107	1816	2	392	4) 157	210	1386
Møre og Romsdal	—	—	—	—	—	—	4449	—	1175	3206	68	1906	—	878	930
Tils.	1703	—	—	—	—	—	173865	46945	102206	19930	4449	97092	2828	62785	18824

1) Herav 86 tonn saltfilet. 2) Herav sukkersaltet 5162. 3) Herav 30 tonn til rotskjær. 4) 833 hl lever til tran etc. er ført vekk fra distriktene. 5) Ukefangst pr. 4/5. 6) Herav 64 tonn rotskjær. 7) Herav 3512 tonn som er solgt til filetanlegg utenom Lofoten. 8) Fra fylkesmannen i Finnmark oppgis 893 hl lever uten oppgave for anvendelsen. En er fra annet hold blitt meddelt at lever fra Finnmark er transportert til Troms for damping. 9) 32 hl lever brukt fersk. 10) Heri inngår 335 tonn som er anvendt til fiskemel. 11) Herav i Østfinnmark 366 fartøyer med 1353 mann, i Vestfinnmark 68 fartøyer med 259 mann. Dessuten er der stasjonert i Østfinnmark 26 landkjøpere, 1 kjøpefartøy, 5 produksjonslag, 9 selvsprodsenter og 4 trandamperier. I Vestfinnmark 12 landkjøpere og 4 trandamperier.

Obs. Av leverpartiet under vinterfisket i Finnmark (note 9) og leverpartiet i Troms er der produsert 1459 hl industritrans.

on Feeds omfattende sildemel og fiskemel. I førstnevnte komité er Norge representert ved fiskeriutsending Nils Jan-gaard og i de øvrige ved handelsråd Thoralf Svendsen, etter nandelsråd Arne Skaugs tilbakereise til Norge.

Det er to hovedgrupper av fiskevarer som har vært markedsfordelt (alloktert) av C. F. B., nemlig saltfisk og klippfisk og fiskehermetikkk. Nå etter krigen, når andre markeder og produksjonsland er kommet til, må en imidlertid regne med at frieksport av andre store grupper som saltet sild og fersk og frosset fisk må ses i sammenheng med eksporten av allokerter fiskevarer i det frie marked.

Mange vansker, blant annet maksimalpriser på allokerter fiskevarer og fri konkurranse for andre, gjør imidlertid at norske eksportører heller ville foretrekke en annen form for internasjonalt samarbeid enn allokering gjennom Combined Food Board. En av hovedgrunnene for fortsatt allokering er imidlertid ønsket om en priskontroll i kampen mot inflasjonen og en kontrollert varefordeling i forbindelse med det internasjonale økonomiske gjenreisingsarbeid.

Allokeringen virket godt under krigen, da forsyninger til de alliertes hær og flåte tok mesteparten av allokeringen, men allerede for 1945 års allokering begynte vanskelighetene med overgang til sivile forsyninger. Til tross for tilbudet lå langt under etterspørselen har det knirket i omsetningen, idet krigsmakten jo etter hvert ble sjaltet ut som kjøper, og de ordinære sivile importkanaler ennå ikke er klar til å overta. Det er ennå så mange bånd på den frie handel at der råder stor usikkerhet med hensyn til omsetningen.

Særlig de store makter, England og De forente stater har av hensyn til krigsførselen måttet pålegge næringslivet betydelige restriksjoner. Disse lands tilbakevenden til normalt forretningsliv vil ta lengere tid enn de mindre lands, og en må regne med en motstand fra de store lands side mot »utakt« i tilbakemarsjen til normale forhold. Selv om de nevnte land i prinsippet hevder å være frihandelsvennlige, vil de måtte ta nasjonale og internasjonale politiske hensyn og de vil måtte bruke midler som ikke passer med frihandelsprinsipper i sin kamp mot inflasjon og for sine interesser i verdenshandelen.

Ingeniør Gustav Lorentzen skriver i siste nummer av »Meda« (medlemsblad for Norges Fiskarlag) om »Noen synspunkter på utbyggingen av fiskefryserier i Norge«. Vi hitsetter følgende kloke ord:

Når det gjelder en nøkkelindustri for kystdistriktene, som en må regne med at fryseriene vil bli, er det klart at man må sette alt inn på å få valgt ut stedet for plassering av de enkelte bedrifter som gir så gunstige forhold som mulig, både økonomisk, teknisk og sosialt sett. Hittil har en ofte vært altfor sterkt bundet av lokalpolitiske hensyn eller gammel tradisjon, som er knyttet til andre tilvirkningsmetoder og omsetningsformer for fiskeproduktene. En må være enig om at fryserireisningen er en landssak, som må løses på den for hele fiskeribedriften beste måte, selv om det i noen tilfelle kan medføre forskyvninger med hensyn til de enkelte steders innbyrdes betydning. Det er stedenes naturlige forutsetninger det er spørsmål om, og det lønner seg neppe for noen å stritte imot en naturlig utvikling. Prinsippet må være at de disponible resurser og disponibelt initiativ settes inn på steder hvor det virkelig er muligheter for å oppnå resultater.

Ut-landet.

Svenske fiskeeksport.

En representant for Skånefiskarnes Centralförbund, herr Thure Mattson, uttaler at særlig svensk torskefilet har vist seg å være en meget god byttevare. Fra Blekinge har man kunnet eksportere torskefilet både til Amerika og Afrika, og fra Amerika foreligger det melding om at varen, som var av utmerket kvalitet, ble meget godt mottatt.

Andelsforeningen »Sudkustfisk« har planlagt å la Skåne- og Blkingefiskere som ligger på fiske sørvest for Bornholm, avsette sin fangst direkte i Gdynia eller Gdansk. Dessuten har man, hvis ikke myndighetene stiller seg hindrende i veien, til hensikt å la trålere føre både saltet og frossen fisk til disse havnene.

Selfangsten ved Nyfundland.

5 nyfundlandske fartøyer deltar i årets selfangst på Nyfundlandsfeltene. Det er gått tilbake med selfangstnæringen på Nyfundland i de senere år. I 1944 deltok således overhodet ingen fartøyer i fangsten.

Frossenfiskbeholdningen i U. S. A. og Kanada.

Beholdningene av frossen fisk i Kanada den 1. mars var på 16,9 mill. pund — 15% mindre enn beholdningene samme dato 1945. U. S. A.'s beholdninger 1. mars var på 99 mill. pund — 72% mer enn gjennomsnittsbeholdningene på denne årstid. Omsetningen har vært mindre enn vanlig.

Toll på pigghåtran i U. S. A.

I følge »Commercial Fishermen's Weekly« har tollvesenet i U. S. A. meddelt at import av pigghåtran er tollpliktig med 10% ad valorem og ilegges dessuten en spesiell tollavgift.

Denne kunngjøring kommer etter at tollretten hadde bestemt at visse pigghåtrarer skulle være tollfrie.

Det er mulig at saken vil bli prøvet for retten på ny.

Det hollandske sildefiske.

De første hollandske sildedrivere stakk til sjøs fra Vlaardingen, Scheveningen og Ymuiden den 7. mai for å begynne årets drift. Den hollandske sildefiskeflåte ble hårdt rammet i krigstiden. Av 265 fartøyer i 1940 var der bare 4 tilbake i mai 1945. Imidlertid ble omlag 60% av flåten funnet igjen i forskjellige havner, men tyskerne hadde herjet med fartøyene og bygget dem om til krigsbruk. Mange av disse fartøyer ligger fremdeles ved skipsbyggeriene til reparasjon, men det er sannsynlig at omlag 80 vil kunne ta fatt med sildefisket straks, og at antallet vil stige til 140 i løpet av sesongen. Sildefisket i 1945 var meget godt, idet ca. 60 fartøyer tok tilsammen 24,5 mill. kg sild mot 232 fartøyer 30,7 mill. kg i 1939.

Vanskelige losseforhold i Grimsby

Under tittelen »Et utålelig forhold« skriver »Fish Trades Gazette« den 27. april, at der mandag 22. april lå 28 nettopp innkomne trålere i Grimsby, som ikke fikk losse. Tirsdag var antallet 24 og onsdag var der blant de fartøyer som losset mange trålere som var kommet inn mandag. De losset fisk som hadde ligget 3 dager i skipsrommene i dokkene, hvor vannet som kjent er relativt varmt.

Årsaken til denne alvorlige forsinkelse var mangel på arbeidskraft.

I Grimsby er det innregistrert mellom 800 og 1000 arbeidsløse. Mange av disse er vel skikket og også villige til å ta en midlertidig lossejobb.

Men de fikk ikke anledning til å ta fatt. Den nasjonale dokk-organisasjonen fører en »vi alene politikk«, mens verdifulle næringsmidler forringes i kvalitet — i mange tilfelle inntil det punkt, hvor fiskelasten bare kan benyttes til mel-fabrikasjon, slutter bladet.

De engelske trålere og kullsituasjonen.

Kullsituasjonen har en så alvorlig virkning i britisk fiskerinæring at trålerierne nå tenker alvorlig på å bygge damptrålerne om til oljefyring eller installere dieselmotorer.

Situasjonen sis å være kritisk, da trålerierne er nødt til å godta de kull som kull-kontrollen tilbyr. Kvaliteten passer ofte ikke til tråling og faller ofte for dyr til fiskeribruk.

Firmaet Great Grimsby Coal, Salt and Tanning Company har da også anmodet myndighetene om tillatelse til å bygge en brenseloljetank på kaien i en av fiskedokkene, slik at trålerne kan bunkres direkte fra den.

Nye trålere blir i stor utstrekning bygget med oljefyringsanlegg, således er der i øyeblikket bestilt 21 oljefyrte trålere ved skipsbyggerier i Storbritannia eller på Kontinentet.

De skotske sildefiskere og sildeprisene i Underhuset.

I foregående nummer av »Fiskets Gang« brakte vi en notis om »91 sh pr. cran eller intet sildefiske«, som vi i dag forfølger gjennom en forkortet omtale av sakens behandling i Underhuset.

Her ble saken reist av representanten for East Aberdeen, mr. Boothby, som samtidig er formann i Underhusets fiskerikomité.

Det viser seg at den stilling fiskerne har inntatt får sterk motbør. Mr. Boothby spurte om forsyningsministeren Sir Ben Smith kunne gi Underhuset en meddelelse angående Scottish Herring Producers Associations priskrav og streiketrusel.

Sir Ben Smith svarte at han hadde bedt sildefiskernes organisasjon om å komme til konferanse, men at de hadde avslått. Tatt i betraktning den fortjeneste som ble oppnådd foregående sesong fant ministeren de tilbudte priser rimelige, og selv om han var villig til å diskutere saken, trodde han ikke at en slik trussel skulle få ham til å fravike sitt standpunkt. Han trodde heller ikke at fiskerne ville ture fram med sin nåværende holdning i en tid med så alvorlig matknapphet.

I den fortsatte diskusjon spurte mr. Boothby blant annet om regjeringen ville gi de fiskere sin fulle beskyttelse som opptok fisket, og valgte å trosse organisasjonen.

Hertil svarte Sir Ben Smith bekreftende, og takket samtidig Underhusets fiskerikomité for den faste holdning de inntok overfor sine egne.

En representant fra arbeiderpartiet spurte ministeren om

de folk som truet, var offiserer eller mannskaper, eiere eller fiskere, hvortil det ble svart at alle kategorier var representert.

Siste.

»The Fishing News« for 4. mai meddeler at sildestreiken er tilbakekalt. Fiskerne godtar de priser som myndighetene har foreslått.

Mr. Crabb — fiskernes ordfører under forhandlingene — uttalte blant annet: »Ministeriet har bedt fiskerne om i betraktning av den vanskelige ernærings-situasjon å ta sin andel i arbeidet med å forsyne det britiske folk og andre folk i det frigjorte Europa. Ministeriet har hatt hell med seg gjennom å slå på de sentimentale strenger og appellere til fiskernes hjertevarme — noe fiskerne ikke kunne stå for«.

Imidlertid er der kommet en ny slede i veien. Det ser nemlig ut til at sildekjøperne vil nekte å kjøpe dersom fiskerne ikke innrømmer dem en rabatt på 1½ d pr. pund sterling. Fiskerne på sin side har bekjentgjort at rabatten ikke vil bli innrømmet etter 16. april.

Hermed står det foreløpig.

Amerikanske prisbestemmelser for flytransporterte fiskevarer.

I følge et av Fish and Wildlife Service's sirkulærer har Office of Price Administration (OPA) etter anmodning av transportørene gitt nærmere bestemmelser vedrørende prisberegning for flytransporterte fiskevarer.

Av sirkulæret framgår det at grossistene har anledning til å øke maksimalprisen med de faktiske flytransportomkostninger, eller med 42 cents pr. tonn pr. utflyet engelsk mil, eller hvilket som helst lavere beløp. Detaljisten har anledning til å foreta en liknende forhøyelse på nettoprisen. (42 cents pr. tonn pr. mil benyttes i frukt- og grønnsakbransjen, som har foretatt eksperimentelle flytransporter med tilsvarende prisberegning i nesten ett år. I fiskebransjen skal denne fraktsats være midlertidig inntil der er innvunnet erfaringer).

OPA mener at svært lite flytransporterte fiskevarer vil bli solgt i detalj. Hoteller og restauranter, som bruker større mengder, vil formodentlig bli de største kjøpere. For de småpartier som selges i detalj, vil prisene bli høyere enn på andre fiskevarer. Eksempelvis vil fersk fisk eller reker, som føres enten fra Mexico-gulven eller fra Øst- eller Vestkysten 1000 miles inn i landet, bli 5—6 cents dyrere pr. pund enn vanlig transporterte fiskevarer.

For å oppnå transportlisens må grossist og detaljist overholde visse paknings- og merkingsbestemmelser. Disse er:

1. Varen må skipes i pakninger som er merket, således at det framgår at varen er flytransportert.
2. Denne pakking og merking må foregå før flytransporten.

Samtlige selgere (unntatt detaljister) må avgi salgsrapporter til OPA's nærmeste distriktskontor innen 24 timer etter hvert salg. Dette skyldes at en ønsker å unngå at annerledes transportert fisk, blir solgt som flytransportert.

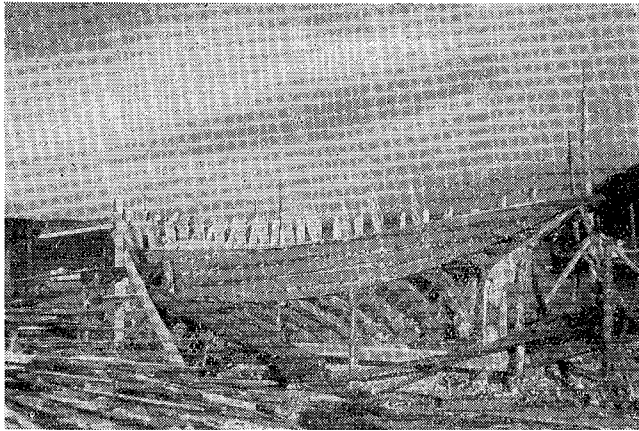
Det blir ikke anledning til å beregne flytransportpriser, dersom varen like godt kunne ha vært transportert pr. bil, jernbane eller liknende (altså over korte distanser).

Det svenske makrellfiske.

I følge Gøteborgs Morgonpost tas det nå store makrellfangster. Den 7. mai ble det tilført Sotenäset 126 000 kg og Gravarne 74 000 kg, dessuten var der betydelige tilførsler til Smögen. På grunn av de store tilførsler gikk prisene ned og varierte mellom 30 og 1 øre pr. kg. I Gøteborgs fiskehavn var tilførselen samme dag 1800 kasser.

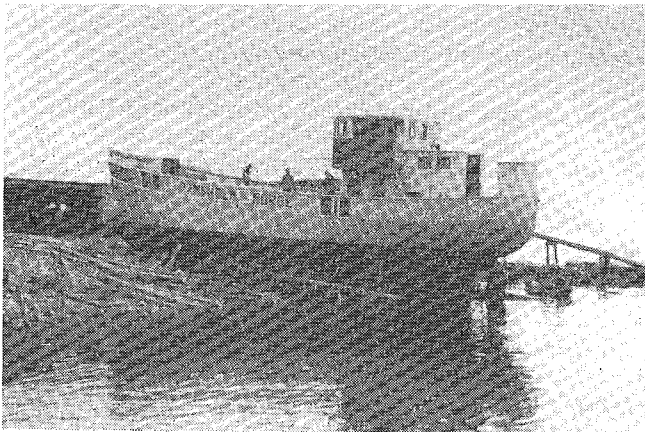
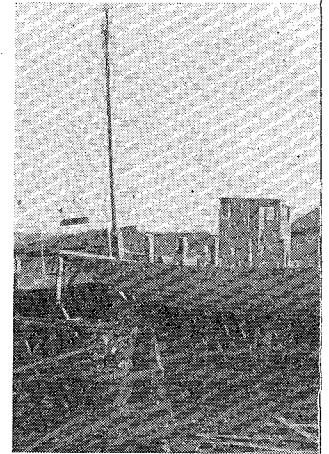
NORSKE FISK

„Fiskeflåten gjenreises“ skulle en kanskje ha satt som tittel på disse sidene. Men det har vi ikke og i det store og hele går de

Bygging av kut-ter med den spanting som al-minnelig bruk-tes i Rognan 1934. Merk hvor langt det er mel-lom spantene.

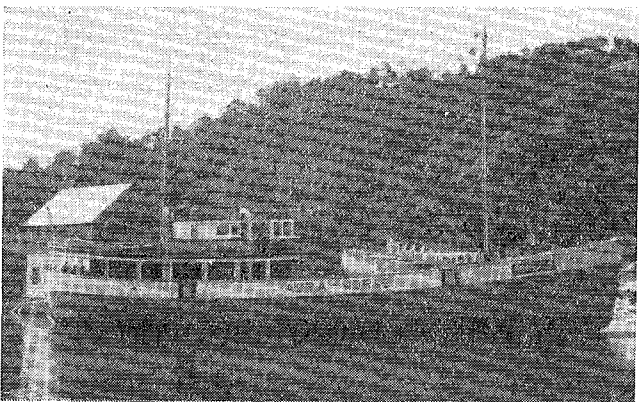
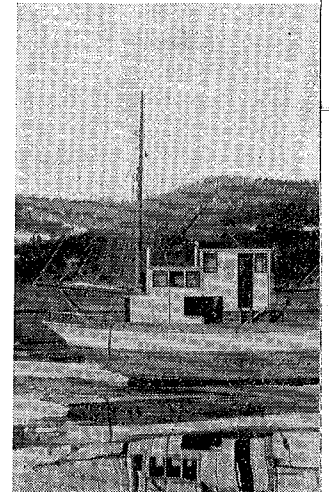
Dette bilde er fra samme ver-f-tet som fore-gående, men far-kosten bygges etter skibskon-trollens regler og fiskeridirek-toratets tegning-er. Det er en

„Ramsholm“ er ikke bare navnet på denne båten, men brukes ofte som navn på en hel serie på 60—70 stykker av samme tegning.

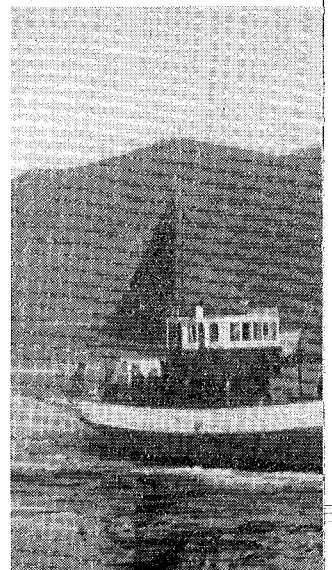
„Ramsholm“ er 72 fot lang, 18 fot bred og 9,9 fot dyp. Den er på 60 $\frac{1}{10}$ brutto register-tonn, 120 tonn dødvekt, motoren er på 50 hk, fart 9 knobbe på ballast.

Dette er en ty-pisk „Romsdals-kutter“. Bildet er tatt i 1938 før den hadde fått fiskemerke på.

M/S „Aura“, M—104—A, et vakkert fartøy på 110 fot, 187 brutto register-tonn, utstyrt med Union motor på 280 hk. „Aura“ ble bygget i 1944 og ble minesprengt 2 måneder etter at fartøyet var bygget

En av eventyr-båtene i den nor-ske fiskeflåten, m/k „Havørn“, SF — 40 — SV. „Havørn“ er på 65 fot, ble bygget til håbrand-fiske 1938. Den er utstyrt med en 50 hk motor og har vist seg å være et første-klasses fartøy til havfiske. Under

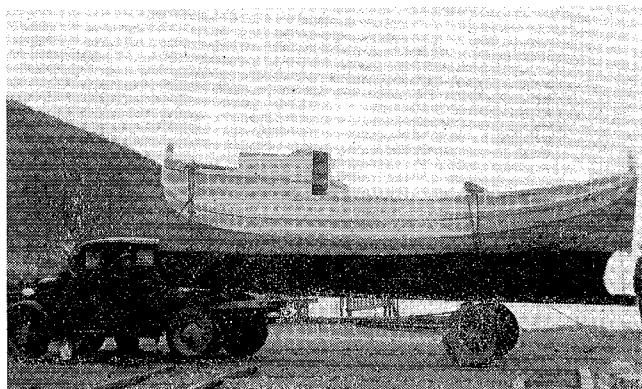

FARKOSTER.

7 bilder av foreløpig. Disse bildene gjelder farkoster som er bygget like før eller under krigen, men typene igjen fremdeles.

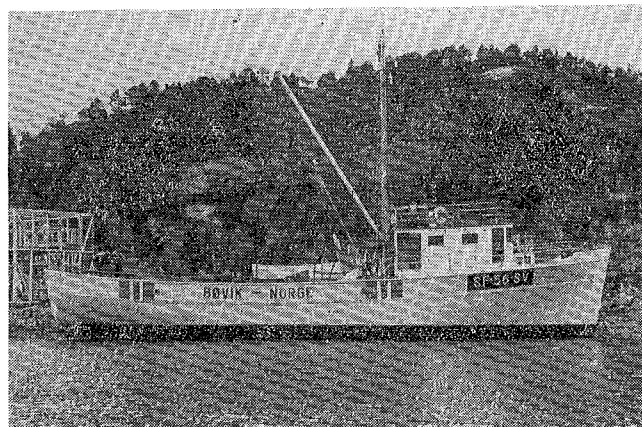
av de første 47 fots båtene som staten ga bidrag til for Finnmark. Merk at spantene står meget tettere her.

Denne type nordlandsbåter bygges opptil 32 km inne i landet og kjøres med bil til Rognan, hvor den sjøsettes.

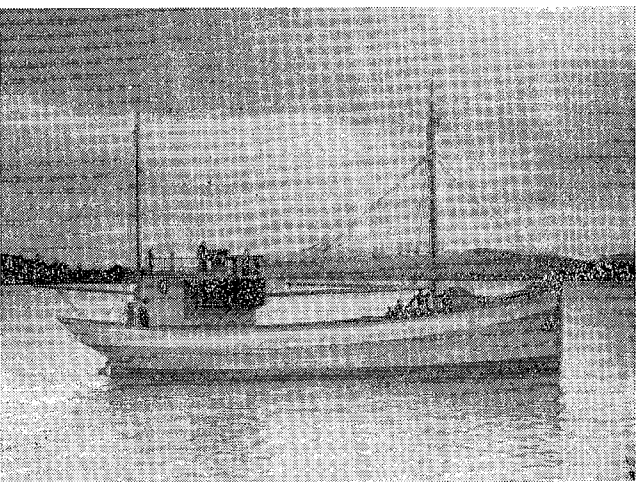
Den noe fyldige akterende er karakteristisk for Romsdalskutteren.

Denne er bygget etter mønster av de kanadiske fiskefarkoster. Dekkshusene og motor er plassert forut for å gi god plass for snurpenota på akterdekket. Av en eller annen grunn ga driften ikke noe resultat å skryte av, og farkosten er nå helt forandret med dekkshuset akterut, slik som vanlig praksis er i Norge.

krigen ble, „Havørn“ bl. a. brukt til ammunisjonstransport mellom England og Murmansk. Dens siste bedrift var berging av et havarert kameratfartøy under håbrandfiske ved Shetland siste vinter.

En vanlig type på 70-72 fots farkoster. Denne er bygget med statsbidrag i Romsdal, og bildet er tatt på prøveturen.

Internasjonalt samarbeid for å hindre overbeskatning av fiskebestanden.

Kort referat fra den internasjonale konferansen om overbeskatning av fiskebestanden som ble holdt i London. Utkast til overenskomst om maskevidde og minstemål.

Som nevnt tidligere i »Fiskets Gang«, ble det etter innbydelse fra Storbritannia holdt en fiskerikonferanse i London fra 25. mars til 5. april 1946. Vi har fått høve til å trykke et foreløpig utkast til oversettelse av møteprotokollen, slik som den foreligger på engelsk under titelen »Final Act and Convention of the International Overfishing Conference«. Overenskomsten er ikke ratifisert.

Sluttprotokoll.

En internasjonal konferanse ble avholdt i London etter innbydelse av regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland 25. mars 1946 og de påfølgende dager og holdt sitt avsluttende møte 5. april 1946.

2. Konferansen var sammenkalt for å undersøke spørsmålet om overbeskatning av fiskebestanden i Nordsjøen og andre områder som støter opp til de britiske øyer og for om mulig å utarbeide en avtale mellom de interesserte nasjoner om regulering.

3. Konferansen valgte som president herr A. T. A. Dobson (Det Forente Kongerike), sjef for fiskeriavdelingen i Landbruks- og Fiskeriministeriet, og herrene A. M. Lowe og J. S. Munro samt frk. U. Borenius (alle fra det Forente Kongerike) tjenstgjorde som sekretærer for konferansen.

4. På sitt første møte fikk konferansen seg tilstillet utførlige redegjørelser vedrørende overbeskatningsproblemet som på vegne av Det Forente Kongerike ble lagt fram av presidenten og dr. E. S. Russel (forhenværende direktør for fiskeriundersøkelser i Landbruks- og Fiskeriministeriet), og disse redegjørelser ble supplert med redegjørelser fra delegasjonene fra de forskjellige representerte land.

5. De redegjørelser som ble tilstillet konferansen av Det Forente Kongerikes delegasjon inneholdt visse bestemte forslag, nemlig å få undersøkt på ny de maskevidder og de minstemål for fisk som var fastsatt i den internasjonale overenskomst om regulering av maskevidden i fiskenøter og om minstemål for fisk, som ble underskrevet i London 23. mars 1937, i det øyemed å få dem økt. Det Forente Kongerikes delegasjon uttalte den oppfatning at denne utvei, skjønt av vesentlig betydning, ikke alene ville løse overbeskatningsproblemet. Andre delegasjoner sluttet seg til denne oppfatning.

6. Det ble derfor ytterligere framsatt et forslag om reduksjon av fiskeflåtenes samlede tonnasje i de for-

skjellige land som dette angikk. Idet den britiske delegasjon framsatte dette forslag gjorde den det klart at det ikke var meningen at noen begrensning av denne art skulle gjelde for fartøyer under en viss størrelse som skulle fastsettes av konferansen. Den nederlandske delegasjon mente at enhver slik innskrenkning skulle gjelde alle fartøyer uten hensyn til størrelsen.

7. Andre forslag ble også antydnet av forskjellige delegasjoner, nemlig en kvantitativ begrensning av den mengde fisk som bringes i land fra Nordsjøen og andre fiskebanker som ligger opp til de britiske øyer, en begrensning av det antall dager i året da fiske skal være tillatt, avstengningen av visse områder for betydelig tidsrom og innføringen av fredningstider for visse fiskearter.

8. Skjønt Nordsjøen var uttrykkelig nevnt som det område hvor de mest påtrengende problemer reiste seg, ble der også nevnt andre fiskeområder omkring de britiske øyer og annetsteds, — hvor regulerende forholdsregler vil måtte iverksettes, hvis det blir nødvendig.

9. Alle disse forskjellige forslag ble av konferansen henvist til behandling i komiteer som ble nedsatt i dette øyemed. På grunnlag av rapportene fra disse komiteer og etter en grundig drøftelse under hvilken de forskjellige delegasjoner framla sine synsmåter og tok sine forbehold, anbefalte konferansen til slutt: 1) at minstemålene på 70 mm og 105 mm for maskevidde i nøter, som er foreskrevet i overenskomsten av 1937, skulle økes til henholdsvis 80 mm og 110 mm, og at de områder som sistnevnte mål skulle gjelde for, skulle omfatte de islandske fiskebanker; 2) at de minste mål, under hvilke visse fiskearter ikke skulle beholdes ombord, bringes i land eller selges, skulle være følgende:

Fisk	Minstemål for hel fisk målt fra snutespissen til ytterste spiss av halefinnen:
	Cm.
Torsk (<i>Gadus callarias</i>)	30
Hyse (<i>Gadus aeglefinus</i>)	27
Lysing (<i>Merluccius merluccius</i>)	30
Gullflyndre (<i>Pleuronectes platessa</i>)	25
Mareflyndre (<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>)	28
Lomre (<i>Microstomus kitt</i>)	25

Minstemål for hel fisk
målt fra snutespissen
til ytterste spiss av
halefinnen:

Fisk	Cm.
Tunge (<i>solea solea</i>)	24
Piggvar (<i>Scophthalmus maximus</i>) . . .	30
Slettvar (<i>Scophthalmus rhombus</i>) . . .	30
Glassvar (<i>Lepidorhombus whiff</i>) . . .	25
Hvitting (<i>Gadus merlangus</i>)	20
Sandflyndre (<i>Peuronectes limanda</i>) . .	20

Den norske, danske, svenske og islandske delegasjon godtok disse minstemål, men var av den oppfatning at alle eller enkelte av dem fremdeles var for lave og kunne økes ytterligere.

10. En overenskomst som skulle sette i verk denne tilråding ble i samsvar hermed utarbeidet og forelagt konferansen til underskrift og er vedlagt denne sluttprotokoll. Konferansen anbefaler at den britiske regjering blir anmodet om å forelegge denne overenskomst for de interesserte lands regjeringer til ratifikasjon så tidlig som mulig.

11. Skjønt konferansen stort sett var enig om at en ubegrenset og uregulert øking av fiskerflåtene ville kunne ha skadelig virkning på fiskebestanden, var konferansen — på grunn av de mange forskjellige omstendigheter som innvirker på spørsmålet —, ikke rede til uten videre å gå med på noen reduksjon av den samlede tonnasje av de fiskefartøyer som driver fiske i Nordsjøen, og heller ikke var den på sakens nåværende stadium rede til å gå med på noen av de andre utveier som allerede er nevnt.

12. Med de forbehold som er tatt i pkt. 13 gjorde konferansen følgende vedtak:

1. Denne konferanse innser nødvendigheten av en internasjonal kontroll med fisket, særlig i Nordsjøen, og muligens i andre områder som støter opp til de britiske øyer og som er truet av overbeskatning.
2. Konferansen er også klar over at en alminnelig reduksjon av fiskeflåtene til en viss prosent av den tonnasje som drev fiske eller stod til forføyning i 1938, eller en reduksjon i fangsten på grunnlag av tallene fra 1938, kanskje ikke ville ta tilstrekkelig hensyn til forholdene i visse land på det nåværende tidspunkt.
3. Konferansen foreslår at de forskjellige regjeringer som er representert på konferansen skal oppnevne en rådgivende komité for å studere — og innen 1 år framsette forslag om — den mest hensiktsmessige form for en inngripen for å hindre overbeskatning i Nordsjøen og i de områder som støter opp til de britiske øyer. En

slik komité kan mest hensiktsmessig sammenkalles av den britiske regjering, og bør bestå av en delegert fra hvert land, bistått, om så ønskes, av en ekspert. Konferansen innser at en regulering av fisket i Nordsjøen også vil kunne innvirke på fisket og fiskebestanden i andre områder av Nord-Atlanteren og vil kunne gjøre det nødvendig for de interesserte nasjoner å vedta hensiktsmessige reguleringsbestemmelser.

4. I mellomtiden anbefaler konferansen, — idet den tar i betraktning at det er helt nødvendig å hindre at overbeskatningen av bunnfisk nå straks begynner igjen i Nordsjøen og andre områder som støter opp til de britiske øyer, — at hver av de regjeringer som deltar i konferansen i påvente av rapporten fra den ovennevnte komité, søker å dra omsorg for at dens fiskerflåte ikke økes utover den effektive størrelse fiskeflåten har nå eller som den hadde i 1938.

13. Konferansen tok til etterretning: 1) at skjønt den svenske delegasjon tok avstand fra alle disse 4 vedtak, fordi den mente at man burde få mer erfaring om den virkning som gjennomføring av større maskevidder og høyere minstemål for visse fiskearter ville ha — før noen begrensning av fiskerflåten ble overveiet — så hadde delegasjonen intet å innvende mot at der ble oppnevnt en slik uavhengig komité som omhandlet i vedtak 3 art. 12; 2) at den danske og norske delegasjon tok avstand fra vedtak 4; 3) at den spanske og islandske delegasjon bare godtok vedtak 4 under forutsetning av at det ikke berørte de skipsbygningsprogrammer som allerede var utarbeidet, og 4) at den franske delegasjon gjorde det klart at den franske regjering ville kunne finne det nødvendig å utsette ratifikasjonen av overenskomsten, inntil den var istand til å studere rapporten fra den faste rådgivende komité som er nevnt i vedtak 3 i art. 12. I ethvert tilfelle forutså den franske delegasjon at det i kystfarvann bare skrittvis ville være mulig å sette i kraft bestemmelsene om de nye maskevidder og minstemål for fisk.

Utferdiget i London 5. april 1946 i ett eksemplar på engelsk. En fransk tekst av denne sluttprotokoll skal utarbeides og denne skal anses for å ha samme gyldighet som den engelske tekst, etter at den er blitt godkjent av alle de regjeringer som har underskrevet. Begge sluttprotokollers tekster skal deretter deponeres i arkivet til Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland regjering bekreftede avtrykk av den skal tilstilles de regjeringer som har undertegnet.

Internasjonal overenskomst om fastsettelse av maskevidden i fiskenøter og minstemål for fisk.

Innledning:

Regjeringene i Belgia, Danmark, Eire, Frankrike, Island, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Spania, Sverige, Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, som ønsker å inngå en overenskomst om fastsettelse av maskevidden i fiskenøter og om minstemål for fisk, er blitt enige om følgende:

Del I. Overenskomstens gyldighetsområde.

Artikkel 1.

Det område som denne overenskomst omfatter, skal være alle farvann innenfor den del av Atlanterhavet og Nordishavet med tilstøtende farvann som ligger nordenfor 48° nordlig bredde og mellom 42° vestlig lengde og 32° østlig lengde, — med unntak av Østersjøen og Beltene sør og øst for en linje trukket fra Hasenørehoved til Gniiben Pynt, fra Korshage til Spedsbjerg og fra Gilbjergohoved til Kullen.

Artikkel 2.

Intet i denne overenskomst skal anses for å innskrenke den enerett som de fartøyer som er registrert i eller eies i en kontraherende regjerings område har til fiske i farvann hvor vedkommende kontraherende regjering har eksklusiv jurisdiksjon over fiskeriene.

Artikkel 3.

Intet i denne overenskomst skal anses for å prejudisere noen kontraherende regjerings krav med hensyn til grensene for sjøterritoriet.

Del II. Fortsettelse av maskevidden i fiskenøter og minstemål for fisk.

Artikkel 4.

Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 8, 10 og 16 (2) skal bestemmelsene i denne overenskomst gjelde for enhver kontraherende regjerings samtlige fartøyer, hva enten fartøyene driver sin virksomhet i farvann hvor vedkommende kontraherende regjering har eksklusiv jurisdiksjon over fiskeriene eller de driver sin virksomhet utenfor slike farvann.

Artikkel 5.

Intet fartøy skal medføre ombord — eller bruke — noen slags trål, snurrevad eller annen not som slepes langs eller nær sjøbunnen, med mindre maskevidde enn fastsatt i vedlegg I til denne overenskomst.

Artikkel 6.

Uansett bestemmelsene i artikkel 5, kan fartøyer som fisker etter makrell, sildeartet (clupeoid) fisk, smelt (nors), ål, fjesing (*Trachinus draco*), strandreker, dypvannsreker, bokstavhummer, muslinger eller andre skalldyr, medføre ombord, og bruke nøter med mindre maskevidde enn de der fastsatte, på betingelse av a) at fiskeredskaper som brukes av slike fartøyer til fangst av noen av de fiskeslag nevnt i denne artikkel, ikke brukes til fangst av andre arter fisk,

og b) at all fisk av de arter som er oppregnet i vedlegg II til denne overenskomst som måtte bli fanget med slike redskaper, og er mindre enn det minste mål som er fastsatt i nevnte vedlegg, skal straks kastes overbord.

Artikkel 7.

1. Intet fartøy skal under fiske bruke noen som helst innretning hvorved maskene i noen del av fiskeredskaper som artikkel 5 i denne overenskomst gjelder for, snøres sammen eller på annen måte innsnevres.
2. Uansett bestemmelsen i foregående ledd skal det ikke anses for ulovlig å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre eller minske slitasje.

Artikkel 8.

Intet fartøy skal beholde ombord saltvannsfisk av de arter som er nevnt i vedlegg II til denne overenskomst, når fisken er under det minstemål som er fastsatt for hver fiskeart, og all slik fisk skal straks kastes overbord; den kan dog beholdes ombord når det skjer for å overføre den til andre fiskegrunner.

Artikkel 9.

Hver kontraherende regjering forplikter seg til å utferdige forskrifter som forbyr å bringe i land, selge, framlegge til salg eller fallby på sitt territorium saltvannsfisk av de arter som er nevnt i vedlegg II til denne overenskomst, når fisken er under det minstemål som er fastsatt for hver fiskeart, og den er fanget i farvann angitt i denne overenskomsts artikkel 1, — hva enten slik fisk er hel eller har fått hodet eller andre deler skåret bort.

Artikkel 10.

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke gjelde fiske som drives i vitenskapelig øyemed eller fisk som blir fanget under slikt fiske. Fisk som er fanget i slikt øyemed skal ikke selges, framlegges til salg, eller fallbys i strid med bestemmelsene i artikkel 9.

Artikkel 11.

De kontraherende regjeringer påtar seg — innen de av sine områder og overfor de av sine fartøyer som omfattes av denne overenskomst — å treffe de nødvendige forholdsregler for å sikre gjennomføringen av bestemmelsene i denne overenskomst og for å straffe brudd på disse bestemmelser.

Del III. Opprettelse av en fast kommisjon.

Artikkel 12.

1. De kontraherende regjeringer forplikter seg til å opprette en fast kommisjon hvortil hver av dem skal oppnevne en eller, om de så måtte ønske, to delegerte.
2. Denne kommisjon skal velge sin egen formann enten blant de delegerte eller blant uavhengige kandidater. Hvis en delegert blir valgt til formann, skal han straks opphøre å være delegert

- for sin regjering, og denne regjering skal ha rett til å oppnevne en annen person som delegert.
3. Kommisjonen skal selv fastsette sin forretningsorden, derunder bestemmelser om formannens funksjonstid og om valg av senere formenn; forretningsordenen kan endres fra tid til annen ved flertallsbeslutning av de kontraherende regjeringers delegerte som er til stede og avgir stemme. Bare hvis stemmene står likt i en slik sak, skal formannen kunne stemme, og hans stemme skal da være avgjørende.
 4. Når det skal stemmes over et hvilket som helst spørsmål som faller innenfor denne artikkels område, skal hver kontraherende regjering ha en stemme enten den har oppnevnt en delegert eller to, men hvilken som helst av de to delegerte kan stemme.
 5. Denne kommisjonen skal ha plikt til å overveie hvorvidt bestemmelsene i denne overenskomst bør utvides eller endres. I dette øyemed skal kommisjonen når det er praktisk gjennomførilig, samrå seg med det Internasjonale Råd for Havundersøkelser.
 6. Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland påtar seg å sammenkalle denne kommisjons første møte i Det Forente Kongerike innen 2 år fra denne overenskomsts ikrafttreden, og å sammenkalle senere møter etter formannens anmodning til slike tider og på slike steder som kommisjonen måtte bestemme.
 7. Kommisjonen skal holde møte minst en gang hvert tredje år.
 8. Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland forplikter seg til å meddele dagsordenen for det første møte til alle de kontraherende regjeringer minst 1 måned før datoen for møtet.
 9. Kommisjonens formann skal avgi innberetning om kommisjonens forhandlinger til regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, og denne skal oversende innberetningen til alle de regjeringer som har ratifisert eller tiltrått denne overenskomst.
 10. De kontraherende regjeringer forplikter seg til å gjennomføre enhver anbefaling fra kommisjonen om utvidelse av eller endring i denne overenskomst, når anbefalingen er enstemmig vedtatt på et møte av kommisjonen og godtatt av alle de kontraherende regjeringer som ikke var representert på møtet.

Artikkel 13.

1. I denne overenskomst betyr uttrykket »fartøy«
 - a) hvilket som helst fartøy — eller hvilken som helst båt — som brukes til fangst eller tilberedning av salvannsfisk; eller b) hvilket som helst fartøy — eller hvilken som helst båt — som helt eller delvis brukes til transport av saltvannsfisk, og som er registrert i eller eies i områder tilhørende en kontraherende regjering.
2. Uttrykket »territorium« betyr i forhold til en hvilken som helst kontraherende regjering:
 - a) moderlandets territorium (metropolitan territory),

- b) et hvilket som helst område med hensyn til hvilket en kontraherende regjering har truffet forføyning i henhold til artikkel 16; og
- c) de farvann hvor en kontraherende regjering har eksklusiv jurisdiksjon over fiskeriene.

Artikkel 14.

Denne overenskomst skal ratifiseres så snart som mulig og skal tre i kraft 2 måneder etter ratifikasjonsdokumentene er deponert av alle de regjeringer som har underskrevet overenskomsten, eller fra en tidligere dato som de regjeringer som har ratifisert eller tiltrått denne overenskomst i henhold til artikkel 15 måtte bli enige om.

Artikkel 15.

1. Enhver regjering (unntatt regjeringen for et område som artikkel 16 gjelder for), som ikke har underskrevet denne overenskomst, kan når som helst tiltre den etter at den er trått i kraft i samsvar med artikkel 14. Tiltredelsen skal skje ved en skriftlig meddelelse adressert til regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og skal tre i kraft den dag den er mottatt.
2. Regjeringen i Det Forente Kongerike vil underrette alle regjeringer som har underskrevet eller tiltrått denne overenskomst, om alle tiltredelseserklæringer som måtte bli mottatt og om hvilken dato de er mottatt.

Del IV. Alminnelige bestemmelser.

Artikkel 16.

1. En kontraherende regjering kan ved undertegningen, ratifikasjonen, tiltredelsen eller senere, ved skriftlig melding adressert til regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland erklære at den ønsker at denne konvensjon skal gjelde for alle eller noen av dens kolonier, oversjøiske besittelser, protektorater eller områder under mandat eller tilsyn, 3 måneder etter at regjeringen i Det Forente Kongerike har mottatt erklæringen, skal denne overenskomst gjelde for alle de områder som er nevnt i en slik erklæring og for fartøyer som er registrert i eller eies i disse.
2. Hvis en slik erklæring ikke avgis skal overenskomsten ikke gjelde for noe sådant område.
3. En kontraherende regjering kan til enhver tid, i en skriftlig melding adressert til regjeringen i Det Forente Kongerike, tilkjenne sitt ønske om at denne overenskomst ikke lenger skal gjelde i alle, eller enkelte av sine kolonier, oversjøiske områder, protektorater eller områder under mandat eller tilsyn som denne overenskomst har vært gjort gjeldende for i henhold til bestemmelsene i denne artikkels punkt 1, og 3 måneder etter at regjeringen i Det Forente Kongerike har mottatt meldingen skal overenskomsten opphøre å gjelde for de områder som er nevnt i meldingen og for fartøyer som er registrert i eller eies i disse.

4. Regjeringen i Det Forente Kongerike skal underrette alle de regjeringer som har underskrevet eller tiltrått denne overenskomst om enhver erklæring eller melding som mottas i henhold til punktene 1 og 3 i denne artikkel, og den skal i hvert tilfelle oppgi den dato fra hvilken denne konvensjon skal gjelde, eller opphøre å gjelde, i det eller de områder som er nevnt i erklæringen eller meldingen.

Artikkel 17.

Fra den dag denne overenskomst trer i kraft skal bestemmelsene i den Internasjonale overenskomst om fastsettelse av maskevidden i fiskenøter og om minstemål for fisk, underskrevet i London 23. mars 1937, i den utstrekning de har vært, eller blir anvendt av noen kontraherende regjering som hadde tiltrått nevnte overenskomst, erstattes av bestemmelsene i nærværende overenskomst.

Artikkel 18.

Når der er gått tre år etter at denne overenskomst er trått i kraft i samsvar med artikkel 14, kan den oppsis ved skriftlig melding adressert til regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland. Oppsigelsen skal ha virkning for den regjering som har innsendt oppsigelsen tre måneder etter den dato da den er mottatt, og regjeringen i Det Forente Kongerike skal underrette de kontraherende regjeringer.

Til bekreftelse herav har de undertegnede, som har behørig fullmakt til det, underskrevet denne overenskomst.

Utfærdiget i London 5. april 1946 i ett eksemplar på engelsk. En fransk tekst av overenskomsten skal utarbeides og denne skal når den er godkjent av alle de regjeringer som har underskrevet overenskomsten, anses for å ha samme gyldighet som den engelske tekst. Begge overenskomstens tekster skal derpå deponeres i arkivet til Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irlands regjering.

Bekreftede gjenpartar av denne overenskomst skal tilstilles de regjeringer som har underskrevet eller tiltrått den.

Vedlegg I.

1. I alle farvann som omfattes av konvensjonen slik som angitt i artikkel 1 og artikkel 4 skal, — med de unntak som er nevnt i punkt 2 nedenfor — minste maskevidde i nøter, som er omhandlet i artikkel 5 være slik, at et flatt mål som er 80 mm bredt og 2 mm tykt lett skal kunne føres gjennom masken når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, og noten er våt.
2. I farvann som ligger nord for 66° nordlig bredde øst for Greenwich meridian, og i islandske farvann mellom parallellene 68° og 62° nordlig bredde og mellom meridianene 28° og 10° vestlig lengde skal minste maskevidde i nøter som er omhandlet i artikkel 5 være slik, at et flatt mål som er 110 mm bredt og 2 mm tykt lett skal kunne føres gjennom masken når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning og noten er våt.

Vedlegg II.

De fiskearter som omfattes av artiklene 6, 8 og 9 i denne overenskomst og de minstemål under hvilke slik fisk ikke kan beholdes ombord, bringes i land, selges, framlegges til salg eller falbys, er følgende:

Fisk	Minstemål for hel fisk målt fra snutespissen til ytterste spiss av halefinnen:
	C m.
Torsk (<i>Gadus callarias</i>)	30
Hyse (<i>Gadus aeglefinus</i>)	27
Lysing (<i>Merluccius merluccius</i>)	30
Gullflyndre (<i>Pleuronectes platessa</i>)	25
Mareflyndre (<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>)	28
Lomre (<i>Microstomus kitt</i>)	25
Tunge (<i>Solea solea</i>)	24
Piggvar (<i>Scophthalmus maximus</i>)	30
Slettvar (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	30
Glassvar (<i>Lepidorhombus whiff</i>)	25
Hvitling (<i>Gadus merlangus</i>)	20
Sandflyndre (<i>Peuronectes limanda</i>)	20

Markedsnytt.

Storbritannia

Fish and Wildlife Service (U. S. A.'s »fiskeridirektorat») opplyser at markedsrapporter fra alle kanter av landet viser knapphet på sildemel og fiskemel, med stor etterspørsel. I flere områder finnes der overhodet ikke beholdninger. Produksjonen av sildemel (pilchardmeal) i sesongen 1945/46 var på 56 525 tonn — 33% mindre enn i samme periode 1944/45. Produksjonen av pilchardolje i samme tidsrom var på 11,2 mill. gallons mot 17,7 i foregående periode. Produksjonen utvikler seg fortsatt mindre tilfredsstillende. I januar og februar 1946 ble der produsert 0,5 mill. gallons — 54% mindre enn i samme periode 1945. Den samtidige melproduksjon var på 9328 tonn — 31% mindre enn i samme periode 1945. Pilchardsesongen begynner i juni og gir størst avkastning i september—oktober.

Telegram fra Carsten Hansen av 20. april:

»Food of Ministry tillater importert 300 tonn fersk makrell fra Norge, ankomst perioden 20. mai til 15. juni inklusive, og anmoder British Federation of Fish Importers om forholdsmessig lisensfordeling til førkrigsimportører basert på importen 1938. Makrellen inngår ikke under ferskfiskkvoten.»

Engelsk mål og vekt omgjort til norsk:

1 pund	=	0,454 kg
1 cwt	=	50,8 »
1 stone	=	6,35 »
1 cran	=	170,47 liter
1 gallon	=	4,54 »
1 tonn	=	1016 kg
1 barrel	=	121,2 liter